

HERNÁN CORTÉS A DOBYTÍ TENOCHTITLÁNU	9
DRUHÝ DOPIS – RELACE	25
TŘETÍ DOPIS – RELACE	113
BIBLIOGRAFICKÁ POZNÁMKA	169
REJSTŘÍK OSOBNÍCH JMEN, NÁZVŮ ETNIK A MÍSTNÍCH POJMENOVÁNÍ	170

Nazev *España* není sice historicky nepravdivější, ale rozhodně ji lze považovat za jednu z nejbarbořejších. Cortés de Zúñiga-pisec López de Gómara, jehož pero bylo utvářeno představou velké a silné osobnosti dobyvatelovy v duchu renesanční, vytvořil na základě Cortésova vyprávění biografické dílo, které vyznívá pouze jedinec a opomíná dílohu všech ostatních, kteří v tomto podniku kráčeli po jeho botu. To jsou první a nejdůležitější prameny; neboť však zapomenout ani na neobvyklého ohlače Indigné Bartolomé de las Casas, který nám představuje osobu španělského dobyvatele ve světle mnohem křivčejším a nepřiznávčejším.

Od vydání klasické práce Salvadora de Madariaguy (*Hernán Cortés*, Buenos Aires 1943) až po rok 1992, kdy se v souvislosti s 500. výročí objevení Ameriky rozšířila celá zaplava nových prací o Cortésovi a dobývání Mexika, zůstaly některé z podstatných problémů ještě stranou a my se je pokusíme alespoň naznačit v úvodu k této edici Cortésova druhého a třetího dopisu.

Hernán Cortés se narodil v Medellinu (Extremadura) v roce 1485 jako syn zchudlého šlechtice, kapelána Martina Cortése de Montroy a jeho manželky Cacerity Pizarro Alrambranová. Podle svědectví kněze uvčel Prescott, byl pátým pomčtně mladým dítětem a zesílil, neprve když dorůstal. Ve čtrnácti letech ho poslal otec na studie do Salamanky a naděje, že bude mít ze syna právníka. Ale mládík se nestotožňoval s jeho názorem a po dvou zjevně dosti bouřlivých letech se k malé radosti rodičů vrátil domů. Jeho neukončená univerzitní studie však nebyla ocelně marná, odrazila se pordějí i v jeho slovních *Dopisech*.

Domu pak trávil mladý Cortés svůj čas zahálkou a prováděním různých bujných kousků, čímž radoval svým rodičům asi příliš nepřidal, a tak není divu, že když se nakonec v sedmnácti letech, huán